

Приказка за Градината (16) – за Хората и човеците

 truden.truden.com/1269.html

Труден

04.01.2011

Здравейте мили дечица.

В днешната приказка ще разберете, защо някои от вас са Хора, а другите са човеци.

— — —

Преди мнооого много години нашата България била мнооого много голяма държава.

Границите ни са се разливали по далечни земи и са носели животворна влага на жадните за знание варвари и диваци, които днес владеят света.

Ан, името на Първия

В онези далечни години, мили дечица, името БЪЛГАРИЯ е било име на Мъдрост, Мощ и Добрина.

Толкова мъдри са били Българите, че когато Кирил и Методий измислили букви за Българите, те казали:

„Абе така и така живеем с неграмотни славяни около нас, що да не вземем тия букви и да им ги набием в главиците руси“.

И взели Българите българските букви и ги дали на Сърбите (та да им е лесно да псуват на хартия), на Румънците (които по-късно решили, че на romanі не им отива славянско писмо), на Русите (за да си направят етикети за водката), на Украинците и Казаците, та да пишат писма до султана, и на всичките там славяни около Русия, та стигнали чак до Монголия даже.

По-късно пак Българите запознали всички славяни с Бог, като им пратили хора и книжки, които да разкажат за Отца, Сина и Светия Дух, ама това е друга приказка.

Мъдри сме били ние Българите, и Добри от най-древни времена, та дори от самото Начало.

Другите като виждали колко Мъдри и Добри са Българите, искали да се омешат с тях, че и те да се нарекат Българи.

„Вижте ги Българите – казвали те – две държави направиха (и няколко преди това). Кой може да се мери с тях по Мъдрост, Мощ и Добрина?“

Много добре знаели чуждите, че без едно от тия трите (Мъдрост, Мощ и Добрина) не може да се построи нещо толкова Велико като двете Българии от ония времена.

Тия две Българии, мили дечица, били точно на пътищата на кръвожадни орди, напирани да превземат все още дивата и необразована Европа.

„Няма да минат през нас – казвали Българите – докато не образуваме и окултурим

Европа.“

И я пазили, както майка пази отрочето си.

Да, мили дечица, векове наред България на Волга пазела Европа от монголските орди, а България на Дунава, трябвало да помага на най-големия си противник Византия, да спре мохамеданските орди напирани от към юг.

Сигурно се чудите какво общо има това с Хората и човеците, за които ви обещах да разкажа в тази приказка.

Не бъдете припряни, всичко си иде по реда.

Мноооого години преди да въздигнат двете Българи, Българите живеели в плодородните полета между две големи реки.

Техен Бог е бил Богът на Боговете, Първият, Единственият, Този Който Съм.

Дълги години Той бил между тях и изпълнил плътта Българска с безсмъртният си Дух.

Така веднъж родени в тяло, от водата, Българите се родили и от Духа Божий.

Когато ги напуснал, Ану(Ан) им казал:

„Аз си тръгвам деца мои, но ще се върна отново в плът при вашите братя от долините на Голямата река, за да дам и на тях онова, което днес имате вие.“

Когато след много години нашите деди се срещнали с братята си от Голямата река, и те ги попитали, „кои сте вие“, дедите ни отговорили:

„Ние сме Хора, живеещи между двете реки, деца на вашия Бог Хор.“

От тогава в нашия език, за Божи чедата ние ползваме думата „Хора“, а за децата на земята и тленното, имаме думата „човеци“.

Много години след Ану, Бог изпратил част от Себе Си с името Моше при едно друго племе, което било се въздигнало от прахта на земята.

Този същия Моше, в първата си книга свидетелства за нашите деди и за човеците, казвайки:

„И рече Господ: няма Моят Дух да бъде вечно занемарван от човеци, защото са плът; нека дните им бъдат сто и двацет години.“

В онова време имаше на земята исполини, особено пък откак синовете Божи почнаха да влизат при дъщерите човешки, и тия почнаха да им раждат: това са силните, от старо време славни човеци.“

Така, мили дечица, нашите деди, Божиите Синове, се омешали с човеците, и от тогава по света има Хора и човеци.

И запомнете! – човеците са които занемаряват Божия Дух, даден им за да творят Добри и Велики дела.

Те, човеците са същества на дребните чувства и на материалните блага.

Те са бедни.

Затова трябва да ги обичате и да им помагате.

Сигурно някои от вас се чудят защо за едного казваме ЧОВЕК, а само за мнозина казваме ХОРА.

За да не се възгордяват от разликата си с човеците, дедите ни са се изравнявали с тях, като всеки наричал себе си човек, но когато идело реч за общия път към Бога, те заедно били Хората на Бог.

А глупавите човеци и до днес се радват на разликата си с Хората и упорито подчертават, че са ЧОВЕЦИ.

Не им се смейте и не ги подигравайте.

Те не познават себе си.

Приказката продължава, мили дечица.

Какво искате да ви изсмея следващия път?